

"Du som lät gräsen spira . . ."

Av RUNE LINDSTRÖM

Du som lät gräsen spira
ur jordens svarta sår,
Du som lät blommor fira
sitt bröllop varje år.
Du sådde i vår tomma
och döda värld av sten
ett frö, som ville blomma
som ört i åkerren.

I gråa dagar tunga
vi gå med bittra fjät.
Ej tröstar fågelns lunga
de tusenden som grät.
Ej mäktar felans toner
ur sensträng mild och spröd
ge hopp åt millioner
som bo i namnlös nöd.

Men brodden, som Du rotat
är evighetens frö.
Om än vårt liv är hotat
så kan det icke dö.
Ju mer vi böjs och lida
av våldets gisselslag,
ju mera skall det bida
all världens blomningsdag.

*

Och därför när det skymmer
i sorgens svarta kväll,
då väver kvinnan soluppgång
och hopp i bländvit dräll.
När ensamhet och nödtid
sår frost kring gråa hus,
då spelar mannen på sin fiol
om vänskap, fred och ljus.

Så lät oss komma samman
i våra bästa år
och känna närheten av Dig
som outtröttligt sår
i våra gråa hjärtans jord
ett frö, som vill bli blom.
Låt oss förstå, att utan Dig
är all vår glädje tom!

CARL GUDMUNDSSON

Söndagen den 30 juli gick en av dalmusikens främste kännare och utövare ur tiden, riksspelmannen Carl Gudmundsson, Leksand, i en ålder av 67 år.

Han hade endast ett par veckor dessförinnan varit med vid riksspelmansstämman i Leksand, i vilken han deltog i juryn under uppspelningarna för Zornmärket — en uppgift som han flera gånger tidigare haft sig anförtrodd såsom varande den mest sakkunnige när det gällde övre Dalarnas låtar. Själv fick han 1946 mottaga Zornmärket i guld vid en jubileumsstämma till minnet av Gesundastämman 1906.

Största delen av sitt liv hade Carl Gudmundsson ägnat hembygdsrörelsen och folkmusiken, något som låg nära till hands i denna traditionsrika bygd, och oräkneliga är de gamla låtar han tecknat upp och vidarebefordrat till eftervärlden. Nu har han lagt ifrån sig sin flöjt, sin näverlur och spilåpipa, men klangen av vallåtarna och

Carl Gudmundsson diskuterar en låt.

de gamla älvdalspolskorna finns kvar inte endast hos dem som kommer att förvalta arvet utan även hos alla dem, som en gång lyssnat till låtarna på Gudmundsgården i Leksand.

Meg

Yngve
Andersson

YNGVE ANDERSSON

från Karlanda i Värmland avled hastigt efter skador som han ådragit sig på grund av olycksfall i arbetet den 6 juni. Han var född 1892 och olyckan inträffade på hans födelsedag. Yngve Andersson var till yrket elektriker men han var därefter låtselman och vida kring i Värmland känd som en av landskapets skickligaste polskespelare. Han har deltagit i många spelmansstämmor landet runt och har tillhört Värmlands spelmansförbund sedan dess bildande 1929. Närmast sörjande är maka, barn och barnbarn, men även hembygden och spelmanskamrater över hela Värmland sörjer honom som en god kamrat och dugande människa.